

สรุป ปัญหาและขอเสนอแนะ

สรุป

พริกเป็นพืชเครื่องเทศชนิดหนึ่งที่คนไทยนิยมรับประทานและรู้จักดี มีการปลูกกันทั่วไปทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือของประเทศ ถึงแม้ว่าพริกจะมีการปลูกได้ทั่วไปทุกภาคแต่ผลผลิตที่ได้ก็ยังไม่เพียงพอับความต้องการภายในประเทศทำให้ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศปีละหลายล้านบาท การศึกษาค้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการปลูกพริกชี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้งในภาคตะวันตกของประเทศไทย ได้ทำการสำรวจและวิจัยในจังหวัดกาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ในปีการเพาะปลูก 2527/2528 ทั้งนี้ก็เพราะทั้ง 2 จังหวัด เป็นจังหวัดที่มีเกษตรกรปลูกพริกชี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้งมากที่สุดในประเทศไทย โดยการออกแบบสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกพริกชี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้ง จำนวน 90 ตัวอย่างโดยแบ่งไร่พริกต่าง ๆ ออกเป็น 3 ขนาดคือ ไร่พริกขนาดเล็ก (พื้นที่เพาะปลูก 1 - 5 ไร่) จำนวน 40 ตัวอย่าง ไร่พริกขนาดกลาง (พื้นที่เพาะปลูก 6 - 10 ไร่) จำนวน 35 ตัวอย่าง และไร่พริกขนาดใหญ่ (พื้นที่เพาะปลูก 11 - 20 ไร่) จำนวน 15 ตัวอย่าง การศึกษานี้เพื่อให้ทราบถึงความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกพริกชี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้ง ภาวะตลาด ราคา ต้นทุนการผลิต รายได้ ตลอดจนผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการลงทุนปลูกพริกชี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้ง เพื่อเป็นแนวทางในการลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงและเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนสูงสุด โดยเลือกขนาดที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก

ผลของการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 5.1)

1. ไร่พริกขนาดเล็กพื้นที่เพาะปลูก 1 - 5 ไร่ มีต้นทุนการผลิตทั้งสิ้นเฉลี่ยไร่ละ 3,586.86 บาท โดยแยกเป็นต้นทุนผันแปร 3,219.87 บาท หรือร้อยละ 89.77 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้นซึ่งประกอบด้วย ค่าแรงงานในการเตรียมดิน ปลูก จนกระทั่งเก็บเกี่ยวและทำพริกแห้ง 2,720.08 บาท ค่าวัสดุการเกษตร 346.33 บาท ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 153.46 บาท ต้นทุน

ตารางที่ 5.1 สรุปต้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการผลิตพริกชี้ฟ้าใหญ่เพื่อทำพริกแห้งของไร่พริกทั้ง 3 ขนาด

รายการ	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)	18.00	18.00	18.00
ผลผลิต (กิโลกรัม/ไร่)	220.46	243.47	230.54
รายได้ (บาท/ไร่)	3,968.28	4,382.46	4,149.72
ต้นทุนการผลิต (บาท/ไร่)	3,586.86	3,802.56	3,573.86
การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนย่อยส่วนแนวดิ่ง			
- อัตรากำไรสุทธิต่อรายได้สุทธิ (ร้อยละ)	9.61	13.23	13.88
การวิเคราะห์ในเชิงเศรษฐกิจ			
- อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิต (ร้อยละ)	10.63	15.25	16.11
- อัตรากำไรส่วนเกินต่อต้นทุนการผลิต (ร้อยละ)	20.86	23.71	24.54
การวิเคราะห์เกณฑ์เงินสด			
- กำไรเงินสด (บาท/ไร่)	2,295.08	2,330.46	1,949.62
- อัตรากำไรเงินสดต่อต้นทุนการผลิต	63.98	61.28	54.55
การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน			
- ค่าขาย ณ จุดคุ้มทุน	1,931.53	1,531.14	1,435.81
- อัตราระยะที่ปลอดภัย (ร้อยละ)	51.32	65.06	65.39

ครั้งที่ 366.99 บาท หรือร้อยละ 10.23 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 16.27 บาท ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 220.46 กิโลกรัม ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยต่อกิโลกรัมละ 18.00 บาท ทำให้มีรายได้เฉลี่ยไร่ละ 3,968.28 บาท และได้ผลกำไรเฉลี่ยสุทธิไร่ละ 381.42 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.61 ของรายได้ เกษตรกรจะได้รับอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 10.63 อัตรากำไรส่วนเกินต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 20.86 อัตรากำไรเงินสดต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 63.98 โดยมีค่าขาย ณ จุดเสมอตัว 1,931.53 บาท และมีอัตราระดับปลอดภัยร้อยละ 51.32

2. ไรพริกขนาดกลางพื้นที่เพาะปลูก 6 - 10 ไร่ มีต้นทุนการผลิตทั้งสิ้นเฉลี่ยไร่ละ 3,802.56 บาท โดยแยกเป็นต้นทุนผันแปร 3,481.02 บาท หรือร้อยละ 91.54 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น ซึ่งประกอบด้วยค่าแรงงานในการเตรียมดิน ปลูก จนกระทั่งเก็บเกี่ยวและทำพริกแห้ง 2,896.68 บาท ค่าวัสดุการเกษตร 399.00 บาท ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 185.34 บาท ต้นทุนครั้งที่ 321.54 บาท หรือร้อยละ 8.46 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 15.62 บาท ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 243.47 กิโลกรัม ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยต่อกิโลกรัมละ 18.00 บาท ทำให้มีรายได้เฉลี่ยไร่ละ 4,382.46 บาท และได้ผลกำไรสุทธิเฉลี่ยไร่ละ 579.90 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.23 ของรายได้ เกษตรกรจะได้รับอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 15.25 อัตรากำไรส่วนเกินต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 23.71 อัตรากำไรเงินสดต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 61.28 โดยมีค่าขาย ณ จุดเสมอตัว 1,531.14 บาท และมีอัตราระดับปลอดภัยร้อยละ 65.06

3. ไรพริกขนาดใหญ่พื้นที่เพาะปลูก 11 -20 ไร่ มีต้นทุนการผลิตทั้งสิ้นเฉลี่ยไร่ละ 3,573.86 บาท โดยแยกเป็นต้นทุนผันแปร 3,272.34 บาท หรือร้อยละ 91.56 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น ซึ่งประกอบด้วยค่าแรงในการเตรียมดิน ปลูก จนกระทั่งเก็บเกี่ยวและทำพริกแห้ง 2,674.95 บาท ค่าวัสดุการเกษตร 394.98 บาท ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 202.41 บาท ต้นทุนครั้งที่ 301.52 บาท หรือร้อยละ 8.44 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 15.50 บาท ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 230.54 กิโลกรัม ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยต่อกิโลกรัมละ 18.00 บาท ทำให้มีรายได้เฉลี่ยไร่ละ 4,149.72 บาท และได้ผลกำไรสุทธิเฉลี่ยไร่ละ 575.86 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.88 ของรายได้ เกษตรกรจะได้รับอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 16.11 อัตรากำไรส่วนเกินต่อต้นทุนการผลิตร้อยละ 24.54 อัตรากำไรเงินสดต่อต้นทุนการ

ผลิตรอยละ 54.55 โดยมีค่าขาย ณ จุดเสมอตัว 1,435.81 บาท และมีอัตราระดับผลตอบแทน รอยละ 65.39

จากการวิเคราะห์ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกพริกขี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้งของพริกทั้ง 3 ขนาด จะเห็นได้ว่าต้นทุนที่สำคัญที่สุดและเป็นสัดส่วนมากที่สุดของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้นก็คือ ค่าแรงงานในการเก็บพริกสดคือประมาณร้อยละ 38 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น และจากการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตของพริกทั้ง 3 ขนาดนั้น จะแตกต่างกันเนื่องจากต้นทุนผันแปรเป็นหลัก ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัมมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่ได้เฉลี่ยต่อไร่ของพริกแต่ละขนาดมีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาถึงต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัม การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิตในเชิงเศรษฐกิจ การวิเคราะห์ในเกณฑ์เงินสด การวิเคราะห์จุดเสมอตัว ปรากฏว่าพริกขนาดใหญ่พื้นที่เพาะปลูก 11 - 20 ไร่ เป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเกษตรกร เพราะมีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยทั้งต่อไร่และต่อกิโลกรัมต่ำสุด ปริมาณผลผลิตที่ได้อยู่ในระดับกลาง และให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่าขนาดเล็กและขนาดกลางเกือบทุกแนวการวิเคราะห์ผลตอบแทน ยกเว้นอัตรากำไรเงินสดต่อต้นทุนการผลิตเท่านั้นที่ต่ำกว่าขนาดอื่น เพราะที่ค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินสดสูง ซึ่งสรุปได้ว่าผลตอบแทนจากการปลูกพริกขี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้งจะแปรผันตามขนาดของพื้นที่เพาะปลูกคือ ถ้าเกษตรกรเพาะปลูกในพื้นที่ที่มากกว่าจะได้รับผลตอบแทนดีกว่าการเพาะปลูกในพื้นที่ขนาดเล็ก

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกพริกขี้หนูใหญ่เพื่อทำพริกแห้งในภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่ามีปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน ซึ่งอาจสรุปปัญหาต่าง ๆ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. ปัญหาทางด้านต้นทุนการผลิต

1.1 ต้นทุนค่าแรงงาน ปัจจัยต้นทุนการผลิตพริกที่สำคัญที่สุดก็คือต้นทุนค่าแรงงานในการเก็บพริกสด ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยถึงร้อยละ 38 ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น เพราะในการเก็บพริกสดจะต้องใช้เวลาเนื่องจากกิ่งพริกหักง่าย การเก็บต้องระมัดระวังถึงผลพริกที่ยังไม่แก่และดอกพริกที่กำลังออกอยู่ กับการเก็บพริกต้องใช้มือเด็ดพริกทีละเม็ดจากต้นทำให้เสียเวลา เพราะถ้าไม่ระมัดระวังจะมีผลเสียแก่ปริมาณผลพริกในรุ่นต่อไปซึ่งเป็นผลทำให้ค่าแรงในการ

เก็บเกี่ยวสูงมาก

ขอเสนอแนะ เนื่องจากต้นทุนค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวสูงมาก ดังนั้น หน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควรจัดหาพันธุ์พริกที่มีก้านยาวเพื่อสะดวกในการเก็บและช่วยลดต้นทุนการผลิตลง

1.2 ต้นทุนค่าวัสดุการเกษตร ในส่วนที่เป็นค่ายาป้องกันและกำจัดศัตรูพืชเป็นต้นทุนที่สูงสุด และรองลงมาคือค่าปุ๋ย เนื่องจากค่ายาป้องกันและกำจัดศัตรูพืช และค่าปุ๋ย มีราคาแพง และจะต้องใช้ในปริมาณมาก อีกทั้งเกษตรกรยังต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการปลอมแปลงยากำจัดศัตรูพืชและปุ๋ยซึ่งไม่มีคุณภาพดีพอ นอกจากนี้ยังมีเกษตรกรที่ยังไม่เข้าใจถึงวิธีการและปริมาณการใช้ที่ถูกต้อง เป็นเหตุให้เสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นและได้รับผลตอบแทนไม่คุ้มกับเงินที่เสียไป

ขอเสนอแนะ เกษตรกรควรศึกษาถึงวิธีการใช้ยาป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ปุ๋ย อย่างละเอียด ไม่ควรเชื่อคำโฆษณาใด ๆ หากไม่แน่ใจควรปรึกษาหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

- รัฐบาลต้องควบคุมคุณภาพและราคาของยาป้องกันและกำจัดศัตรูพืช และปุ๋ย ให้เป็นไปตามกฎหมาย และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ออกทำการเผยแพร่และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ยาและปุ๋ยแก่เกษตรกร

2. ปัญหาด้านการผลิต

2.1 คุณภาพดิน สภาพพื้นที่เพาะปลูกพริกของเกษตรกรเป็นพื้นที่ที่ใช้เพาะปลูกพริกติดต่อกันมาหลาย ๆ ปี ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ แม้ว่าเกษตรกรจะใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ อยู่เสมอก็ตาม ซึ่งจะมีผลทำให้ผลผลิตพริกลดต่ำลงและยังเป็นการแพร่ระบาดของโรคพริกได้ด้วย กรณีที่พริกเป็นโรคเพราะเชื้อโรคอาจหลงเหลืออยู่ในดิน

ขอเสนอแนะ เกษตรกรควรจะปลูกพืชหมุนเวียนกับการปลูกพริก โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเป็นพืชที่เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ดิน เช่นพืชตระกูลถั่ว ไร่แก้ว ถั่วเขียว ถั่วลิสง เป็นต้น โดยขอความร่วมมือและช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ในอำเภอ ในท้องถิ่นเพื่อการแนะนำการปลูกพืชหมุนเวียน นอกจากนี้การใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์แต่เพียงอย่างเดียวมีส่วนทำให้ดินเสีย เกษตรกรควรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ผสมด้วย จะเป็นการช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ดิน

2.2 เมล็ดพันธุ์ พันธุ์พริกที่เกษตรกรใช้ทำพันธุ์เป็นพันธุ์พริกที่เกษตรกรเก็บเอาไว้เองจากการเพาะปลูกในฤดูก่อน ถึงแม้ว่าเกษตรกรจะคัดเลือกพันธุ์จากต้นที่มีผลผลิตมาก

ทนทานต่อโรค โดยเลือกพริกที่มีผลสวยตากเก็บไว้ทำพันธุ์ แต่เมื่อนำเมล็ดพันธุ์มาเพาะปลูกไม่ได้ใช้ยาฆ่าเชื้อโรคและยาป้องกันเชื้อรา ซึ่งเชื้อเหล่านี้อาจติดมากับเมล็ดพันธุ์ในช่วงการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ และเมื่อนำไปปลูกทำให้เกิดโรคต่าง ๆ ได้ง่ายซึ่งมีผลเสียต่อผลผลิต และพันธุ์ที่เกษตรกรใช้ปลูกเป็นพันธุ์ที่ปลูกกันมานานแล้ว มีโรคครบถ้วนมาก แมกรวมวิชาการเกษตรจะปรับปรุงพันธุ์ขึ้นมาใหม่ เช่น พันธุ์ห้วยสีทน แต่เมล็ดพันธุ์ก็ยังกระจายไปไม่ถึงมือเกษตรกร และเกษตรกรก็ยังไม่มีความเชื่อถือในพันธุ์ใหม่ด้วย

ขอเสนอแนะ เกษตรกรควรทำการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ให้ถูกหลักวิธี ไม่เพียงแต่คำนึงถึงพริกที่ให้ผลผลิตมาก และทนทานต่อโรคเท่านั้น ควรคำนึงถึงลักษณะของลำต้นที่แข็งแรง เหนียว ไม่หักง่าย และในการเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ปลูกควรเก็บรักษาอย่างดีในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันแมลงที่จะนำเชื้อโรคมารูเมล็ดพันธุ์ เมื่อนำเมล็ดพันธุ์มาเพาะก็ควรใช้ยาป้องกันกำจัดเชื้อราก่อนเพื่อทำลายโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์

หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนการใช้เมล็ดพันธุ์ใหม่ที่กรมวิชาการเกษตรปรับปรุงพันธุ์โดยที่เกษตรกรอำเภอ เกษตรตำบลควรให้ข่าวสารทางบ้านเมล็ดพันธุ์ใหม่ที่ปรับปรุงขึ้นว่ามีข้อดีอย่างไร ควรทำแปลงสาธิตในท้องถิ่นนั้น ๆ ว่าพันธุ์ใหม่สามารถเพาะปลูกได้ หรือนำเมล็ดพันธุ์ไปให้ตัวแทนเกษตรกรของชาวไร่พริกปลูกเพื่อให้เกษตรกรยอมรับพันธุ์ใหม่ และกรมวิชาการควรมีเมล็ดพันธุ์ใหม่ให้มากพอกับความต้องการของเกษตรกรเมื่อเกษตรกรยอมรับพันธุ์ใหม่แล้ว

2.3 โรคพืชและแมลง เกษตรกรประสบปัญหาเกี่ยวกับโรคพริกต่าง ๆ มาก เช่นโรคใบโกรน โรคใบหงิก รากเน่า และยอดเน่า เป็นต้น นับเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่ทำให้เมล็ดพริกไม่สมบูรณ์ ผลผลิตที่ได้ต่ำกว่าที่ควรได้ นอกจากนี้ยังมีแมลงและเชื้อราต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความเสียหายประกอบกับเกษตรกรผู้ปลูกพริกขาดความรู้ที่จะป้องกันและกำจัดโรคพริกกับแมลงต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง โรคที่เกิดขึ้นจึงมีโอกาสดียาได้ง่าย การใช้ยาจึงต้องเพิ่มความเข้มข้นของตัวยา หรือใช้ยาหลาย ๆ ชนิดไปพร้อม ๆ กัน หรือหาตัวยาใหม่ ๆ มาใช้มากขึ้น

ขอเสนอแนะ หน่วยงานราชการควรส่งเสริมให้ความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับโรคพริกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่น เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคต่าง ๆ พร้อมทั้งหาวิธีการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชรวมทั้งการใช้ยาให้ถูกต้องตรงกับโรคที่เกิดขึ้น โดยจัดให้มีการอบรมผู้นำกลุ่มเพื่อถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวให้เกษตรกรต่อไป และควรมีการสาธิตให้เห็นจริง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพปลูกพริกมานานถือว่าตนเองมีประสบการณ์จึงไม่ค่อยมีความ

เชื่อถือต้องใช้เวลานานกว่าเกษตรกรจะยอมรับ เกษตรกรควรหมั่นตรวจดูแลต้นพริกเสมอเพราะเมื่อเกิดโรคขึ้นแล้วจะรักษายาก ถ้าเกษตรกรไม่ดูแลอย่างทั่วถึงจะทำให้โรคระบาดได้รวดเร็วมากด้วย

2.4 การขาดเงินทุน จากการสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกพริกพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีเงินทุนจำกัดซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำเพราะมีเงินทุนน้อยทำให้การดูแลรักษาไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่จึงต้องการความช่วยเหลือด้านการเงินเป็นจำนวนมาก

ขอเสนอแนะ รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน โดยจัดหาเงินให้เกษตรกรกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ โดยเฉพาะธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ควรขยายบริการให้เกษตรกรอย่างทั่วถึงเพื่อให้เกษตรกรกู้จากธนาคารแทนการกู้ยืมพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่น

3. ปัญหาด้านการตลาด

3.1 ราคา ได้แก่ความไม่มีเสถียรภาพของราคาจำหน่ายพริกแห้ง ซึ่งราคาพริกขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตและความต้องการของตลาด ดังนั้นในช่วงที่ผลผลิตพริกแห้งออกสู่ตลาดพร้อม ๆ กันแล้ว ราคาพริกแห้งจะต่ำลง แต่เกษตรกรผู้ปลูกพริกมักจะรีบขายผลผลิตเพื่อนำเงินไปชำระหนี้หรือใช้จ่ายสิ่งจำเป็นอื่น ๆ อีกทั้งเกษตรกรขาดอำนาจในการต่อรองราคาเนื่องจากข้อผูกพันด้านการลงทุนทำให้เกษตรกรต้องรีบจำหน่ายพริกแห้งของตนให้แก่พ่อค้าคนกลางผู้รับซื้อพริกแห้งที่เกษตรกรไปซื้อเชื่อปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มา โดยพ่อค้าผู้รับซื้อจะเป็นผู้กำหนดราคาเองอันเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาด และเกษตรกรไม่มีการรวมกลุ่มการจำหน่าย ต่างคนต่างขายจึงถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาได้

ขอเสนอแนะ เกษตรกรควรรวมกลุ่มกันเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการผลิตและการจำหน่าย เพื่อความสะดวกในการติดต่อหน่วยราชการเพื่อขอความช่วยเหลือ และเพื่อให้เกิดอำนาจในการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง

3.2 การส่งออก เนื่องจากปริมาณผลผลิตพริกแห้งในแต่ละปีไม่แน่นอน บางปีไม่เพียงพอกับการบริโภคต้องสั่งเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ๆ ดังนั้นการส่งออกของพริกแห้งไทยจึงมีการส่งออกน้อยมาก และคุณภาพยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ความชื้นสูง สีไม่สวย เมื่อเทียบกับประเทศส่งออกที่สำคัญ เช่น จีน อินเดีย ธิเบต ดังนั้นตลาดส่งออกพริกแห้งของไทยจึงแคบมาก

ขอเสนอแนะ รัฐบาลควรสนับสนุนการปลูกพริกขี้นุญใหญ่เพื่อทำพริกแห้งให้เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศโดยมุ่งลดการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยอาศัยหน่วยงานต่าง ๆ เช่นกรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริมการเกษตรให้มีการปรับปรุงพันธุ์ให้ตรงกับ

ความต้องการของตลาดทั้งในและนอกประเทศ และพันธุ์ที่ปรับปรุงใหม่ควรเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตมากและทนทานต่อโรค ทั้งนี้เพราะพันธุ์พริกที่ใช้อยู่เดิมมีโรคมกทำให้ผลผลิตไม่แน่นอน ถ้าได้พันธุ์พริกใหม่ที่ดี ทนทานต่อโรคจะทำให้ปริมาณผลผลิตเพียงพอกับความต้องการและยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้อีกด้วย โดยส่งไปยังตลาดเดิมที่เคยส่งออกและพยายามขยายไปสู่ตลาดใหม่ในกลุ่มตะวันออกกลาง

หากได้มีการขจัดปัญหาต่าง ๆ ทั้งในด้านการผลิต การลดต้นทุนการผลิต การตลาด ตามแนวทางในการช่วยเหลือเกษตรกรแล้ว การเพาะปลูกพริกชี้ฟ้าใหญ่เพื่อทำพริกแห้งจะเพิ่มพูนรายได้เกษตรกรให้มากขึ้น ทำให้เกษตรกรทำการเพาะปลูกพริกชี้ฟ้าใหญ่เพื่อทำพริกแห้งแพร่หลายออกไป ในอนาคตพริกชี้ฟ้าใหญ่แห้งอาจเป็นสินค้าออกที่สำคัญของประเทศอีกชนิดหนึ่ง